

ת"פ 60484/03/22 - מדינת ישראל נגד מוהנד מסארווה (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 60484-03-22 מדינת ישראל נ' מסארווה(עציר)
ואח'

בפני	כבוד השופט אבי לוי
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	מוהנד מסארווה (עציר)

גזר דין

כללי

הנאשם שלפניי, מוהנד מסארווה (להלן: "**הנאשם**"), הורשע ביום 28.3.23 על-סמך הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן אשר הוגש נגדו ונגד שלושה נאשמים נוספים (להלן: "**הנאשמים 1, 3, 4**"), בהתאמה, במסגרת הסדר טיעון שהושג בין הצדדים. במסגרתו של הסדר זה הורשע הנאשם בעבירה שעניינה **סיוע לסחר בסם מסוכן** בניגוד לסעיפים 13 - 19 א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973, בצירוף לסעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**" או "**החוק**").

לאחר ההרשעה, ובהתאם לבקשתו, הוריתי להפריד את עניינו של הנאשם דכאן מעניינם של שותפיו לכתב האישום (אשר הודו והורשעו במיוחס להם גם כן). הבקשה נומקה בכך, שהוא הורשע בעבירה פחותה בחומרתה (עבירת סיוע) ביחס לחבריו, וברצון להימנע ממצב, שבו תידחה גזירת דינו לתקופה ארוכה בשל המתנה לתסקירים בעניינם של חבריו. לפיכך, גזירת דינו של הנאשם תיעשה להלן בנפרד.

עובדות ההרשעה

עובדות הרשעתו של הנאשם מצויות באישום הראשון בכתב האישום המתוקן -

בתאריך 18.8.21 שוחח נאשם 1 עם הסוכן. סוכם, כי נאשם 1 ימכור לסוכן סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של כ- 100 גרם **תמורת 24,000 ₪**, ביום המחרת.

בתאריך 19.8.21 סיכם הנאשם 1 עם הסוכן, כי העסקה תתבצע בתחנת "דלק" בכפר קאסם. סוכם כי הנאשמים 1 ו- 4 ימכרו לסוכן סם מסוג קוקאין כאשר **הנאשם**, נאשם 3 ואדם נוסף בשם איסמעיל יסייעו להם בכך. בעת שהיה הסוכן בדרכו אל מקום העסקה, כיוון אותו הנאשם 1 למקום העסקה באמצעות הודעות ביישומון "ווטסאפ". בנוסף אמר נאשם 1 ל**נאשם**, כי עליו לשוחח עם נאשם 4 ולהנחות אותו לבצע את עסקת הסמים עם הסוכן במקום העסקה. לאחר שתאם את הדבר עם **הנאשם**, נאשם 4 סיכם עם נאשם 3 ועם אסמאעיל לבצע את העסקה במקום שנקבע. סמוך לשעה 15:20, הגיע הסוכן למקום העסקה באמצעות מונית והמתין.

בהתאם לסיכום, בסמוך לשעה 15:40, הגיעו הנאשמים 3 ו- 4 ואסמאעיל למקום העסקה ברכב מסוג יודנאי איוניק מ"ר 50601501, כשהם מחזיקים ברכב זה בצוותא חדא (עם הנאשם 1) סם מסוג קוקאין במשקל כולל של 98.25 גרם נטו, ללא היתר על פי דין.

במקום העסקה, נאשם 4 יצא מן הרכב, פנה לסוכן, הזדהה וציין, כי הגיע מטעמו של הנאשם 1. אז, נאשם 4 והסוכן נכנסו לרכב ובנוכחות הנאשם 3 ואסמאעיל, הוציא הנאשם 4 את הסמים ממכנסיו ומסר אותם לנאשם 3. זה האחרון מסר את סמים לסוכן אשר שקל אותם והתלונן על איכותם.

בשלב זה, ביקש הסוכן מן הנאשמים 3 ו- 4 שיסעו לכיוון המונית כדי שימסור להם את הכסף תמורת הסמים. אסמאעיל נהג ברכב לכיוון המונית, הסוכן יצא מהרכב ומיד התקשר לנאשם 1 והתלונן בפניו על איכות הסמים. נאשם 1 השיב לסוכן כי הסמים "באחריות"; הוא אף הציע לקנות ממנו כמות גדולה יותר באשראי.

בסיומה של השיחה עם נאשם 1, שב הסוכן לרכב ומסר לנאשם 4 סך של 24,000 ש"ח תמורת הסמים ובמסגרת העסקה. מיד לאחר מכן, חזר הסוכן למונית ועזב את מקום העסקה.

בכל הנוגע לנאשם, צוין בכתב האישום שמעשיו המפורטים לעיל היוו בגדר **סיוע** לנאשמים 1 ו- 4 לסחור בסם מסוכן **מסוג קוקאין במשקל כולל של 98.25 גרם נטו**.

ראיות התביעה לעניין העונש

לא הוצגו בעניינו של הנאשם ראיות לעניין העונש. אף צוין, כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

טיעוני המאשימה לעניין העונש

הפרקליטה המלומדת, עו"ד מיכל אפלבוים, הגישה לעיוני טיעונים כתובים לעניין העונש (סומנו **טעת/1**). במסגרתם של אלו היא עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של הנאשם. פורט, כי קיימת חובה להגן על הציבור מפני התופעה הקשה של התמכרות לסמים מסוכנים ומפני עבירות האלימות והרכוש הנלוות אל אלו לעתים קרובות. הפרקליטה עמדה על נסיבות ביצוע העבירה בציינה, כי הנאשם שוחח עם נאשם 4 והנחה אותו לבצע את עסקת הסמים עם הסוכן במקום. במובן זה, הוא היה מי ש"הניע" את המפגש בין המוכר לקונה. עוד צוין, בהתייחס לנאשמים כולם, כי אלו ביצעו את העבירות המיוחסות להם עבור בצע כסף לאחר תכנון מוקדם והתארגנות.

הפרקליטה הצביעה על מדיניות הענישה הנוהגת לשיטתה בנסיבות העניין וציינה, כי מתחם העונש ההולם בכגון דא צריך להתחם בין 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים.

בהתייחסה לנסיבות שאינן קשורות אל ביצוע העבירה, ציינה, בהגינות רבה, כי הנאשם, הנעדר הרשעות קודמות, נטל אחריות על מעשיו, הודה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.

לאור המקובץ, עתרה הפרקליטה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה שהציעה. עוד נתבקשתי להשית על הנאשם מאסר על תנאי מרתיע וקנס משמעותי.

הוער, כי הנאשם עצור בתיק זה מיום 14.3.22 .

טיעוני ההגנה לעניין העונש

ב"כ המלומד של הנאשם, עו"ד קובי פלומי, עמד על כך שהנאשם נעדר עבר פלילי, כך שבמובן זה "הוא אינו מוכר למערכת". הודגש, כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה. הוא הודה במעשיו מתוך רצון להביא את עניינו לכדי סיום בהקדם האפשרי. הסנגור המלומד עמד על כך שלנאשם לא יוחסה עבירת החזקת סמים (בשונה מן הנאשמים האחרים) ולא יוחסה לו נוכחות בזירת האירוע. הוער, כי חלקו של הנאשם מתבטא בבקשה מצד אחיו (הנאשם 1) לקשר אותו באמצעות הטלפון עם אחר המעורב בעסקה. הסנגור הצביע על פסיקה נוהגת וציין, כי בסופו של יום, הועבר הסם אל סוכן דווקא; על כן, למרבה המזל, נמנע בפועל נזק לציבור. עוד פורט, כי בני משפחתו של הנאשם תלויים בו לפרנסתם, בעוד אחיו אף הוא נתון במעצר בתיק זה.

לאור המקובץ, טען הסנגור המלומד, כי מתחם הענישה בנסיבותיו של תיק זה ראוי שישורטט בין 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

דבריו של הנאשם

הנאשם פנה אל בית המשפט וציין כי הוא מצטער על מעשיו ונוטל אחריות על מעשיו. הוא ביקש לעזור לו לחזור לחיק בני משפחתו על מנת שיוכל לתמוך בהם.

דין והכרעה

המעשים שבעשייתם הורשע הנאשם הם חמורים. הוא סייע לסחר בכמות בלתי מבוטלת של סם קשה וממכר מסוג קוקאין.

העיקרון המנחה, הטמון בהבניית שיקול-הדעת השיפוטי, הוא ההלימה - משמע, שימור יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג העונש המוטל עליו ומידתו.

במובן זה, גישתן של הערכאות השיפוטיות כלפי העוסקים בסמים קשים (בפרט כלפי אלו הסוחרים בהם) היא בלתי-מתפשרת וקובעת כלל של הטלת מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופות ממושכות **מטעמים של הרתעה, גמול והלימה**.

בהקשר זה אזכיר, כי עובר לקביעת העונש יש לשרטט מתחם עונש הולם, מתוך התחשבות בערך החברתי בו פגע המעשה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק). לאחר קביעת המתחם וככל שבית-המשפט לא מצא לנכון לסטות הימנו מטעמים של שיקום, ייקבע העונש המתאים לנאשם בשים לב לנסיבותיו האישיות, הללו שאינן קשורות בביצוע העבירה.

על הערכים החברתיים שבהם פגעו מעשיו של הנאשם אין צורך להכביר מילים. עבירה שעניינה סיוע לסחר בסמים מסוכנים פוגעת בערכים **שעניינם שמירה על חיי-אדם, על בריאות-הציבור ועל פגיעתו מפני עבירות נלוות לעבירות הסמים**. נוכח **אופי הסם שנסחר (קוקאין) בסיועו של הנאשם** ראוי לקבוע, כי **מידת הפגיעה** בערכים הללו, כפי שזו ניבטת ממעשיו של הנאשם היא מהותית.

ככלל, **מדיניות הענישה** בכגון דא מחמירה. בית-המשפט העליון עמד לא פעם על הצורך למגר את תופעת הפצת הסמים המסוכנים (בפרט הקשים שבהם) באמצעות נקיטת יד קשה מול הסוחרים ופגיעה בשרשרת הספקת הסם. עוד

נקבע כי בעבירות מסוג זה יש מקום להתייחס בין היתר **לסוג הסם ולכמותו** (ע"פ 1654/16 שרר נ' מדינת ישראל, פסקה 9, ניתן ביום 27.2.17)

על השפעתו ההרסנית של סם הקוקאין עמד כב' השופט הנדל במסגרת ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (ניתן ביום 4.7.12) בציינו כדלהלן:

"..הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב...הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו".

כך למשל, בפרשה שנדונה במסגרתו של ע"פ 1654/16 **שרר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 27.2.17) הנ"ל, דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב, שהשית על המערער עונש מאסר לריצוי בפועל בן 54 חודשים. עונש זה הושת על יסוד הודאתו של המערער (בעל עבר פלילי מכביד) בעבירה שעניינה סחר בסם מסוכן; סיוע לסחר בסם מסוכן, והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. עובדות מקרה זה לימדו, כי המערער מכר לסוכן 20 גרם קוקאין תמורת 12,500 ₪. בנוסף (במסגרת האישום השני), **סייע** למכירת 100 גרם קוקאין לסוכן בהזדמנות אחת, ובשנייה **סייע** למכירת 90 גרם קוקאין לסוכן. בהתייחס לאישום השני (סיוע למכירת 190 גר' קוקאין במצטבר), שורטט מתחם ענישה **הנע בין 36 חודשי מאסר לבין 60 חודשי מאסר**. כאן המקום לציין בהתייחס לאישום זה, כי עסקינן בכמות כפולה מזו שנמכרה בסיועו של הנאשם שלפניי. [ראו בנוסף - ע"פ 8367/18 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.3.19); ע"פ 3060/15 **אבו רגייג נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.7.15); ע"פ 2173/16 **אבו צעלוק נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 3.11.16); ע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.9.12)]

מכאן, אפנה לעיין **בנסיבות ביצוע העבירה** (מאלו המצוינות בסעיף 40ט לחוק).

הנאשם סייע לסחר בסם מסוג **קוקאין במשקל כולל של 98.25 גרם נטו**, ללא היתר על פי דין. מעשיו של הנאשם באו לידי ביטוי (כך על פי כתב האישום המתוקן) בכך שהוא נענה לבקשתו של נאשם 1 (אחיו) לשוחח עם נאשם 4 ולהנחות אותו לבצע את עסקת הסמים עם הסוכן במקום העסקה. כאן המקום לציין, כי במסגרת עובדות כתב האישום המתוקן (סעיף 11) צוינה העובדה שלפיה הנאשם החזיק בצוותא חדא עם הנאשמים האחרים את הסם המסוכן הנ"ל, אך כאמור עבירה שעניינה החזקת הסם לא יוחסה לו בסופו של יום.

מעשיו של הנאשם היו מודעים ומכוונים לסייע לביצוע העסקה. חלקו בביצוע העבירה איננו מרכזי. הוא אמנם סייע לביצוע העסקה אך לא נטל חלק במלאכת קשירת הקשר והתכנון המוקדם (המיוחסת בעיקרו של דבר לנאשמים 1 ו-4, המבצעים בצוותא). **כתוצאה מביצוע המעשה עלול היה להיגרם נזק ממשי לבריאותם של בני אדם בשים לב לאופי הסם וכמותו. בפועל, לא נגרמו נזקים כתוצאה מהמעשה, שכן הסם סופק לסוכן. הנאשם עשה את שעשה ככל הנראה על רקע רצונו להשיג "כסף קל". הנאשם הבין את חומרת מעשיו, יכול היה וצריך היה**

להימנע מלבצע את המעשים.

בהתחשב במכלול, ראוי, לטעמי לאמץ מתחם ענישה הקרוב לזה שהוצע על ידי המאשימה ולקבוע אותו **כנע בין 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 28 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, לצד עונשים נלווים.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אפרט כדלהלן -

עברו הפלילי של הנאשם נקי. משמע, עד להסתבכותו בתיק דכאן הוא מוחזק כמי שניהל חיים נורמטיביים. הנאשם **נטל אחריות על מעשיו, הודה במשפטו, חסך זמן שיפוטי ונטל אחריות מלאה על מעשיו תוך הבעת חרטה וצער.** אין ספק, **שלבני משפחתו של הנאשם נגרם נזק, שכן הנאשם נושא בנטל פרנסתם של אלו.**

סוף דבר

נוכח המקובץ, מוטלים, אפוא, על הנאשם עונשים כדלקמן -

(א) 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל מיום מעצרו.

(ב) 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שלוש שנים עבירה על פקודת הסמים המסוכנים אשר איננה כרוכה בצריכת סם או בהחזקתו לצריכה עצמית בלבד.

(ג) קנס ע"ס 3000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.8.23.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ו אייר תשפ"ג, 17 מאי 2023, במעמד הצדדים.

א' לוי, שופט
[אב"ד]